

her forekommer mig, at man ligefrem følger Aktieselskaberne paa en højt mærkelig Maade i Sammenligning med alle andre Associationer. Udvalgets Betænkning eller hele Forslaget røber en underlig Uvilje mod Aktieforetagender, uagtet det maa siges, at det netop for et lille og kapitalfattigt Folk er af stor Betydning, at der ad den Vej kan komme store Foretagender i Stand, som ellers slet ikke vilde komme til at eksistere. Der er netop ad Aktievejen her i Landet opstaaet Foretagender, som have været af stor Betydning for Landet. Jeg skal for at tage et Par Eksempler nævne det store nordiske Telegrafselskab, Sukkerfabrikerne, for ikke at tale om alle vore Bankinstitutter, Virksomheder, som slet ikke kunde komme i Stand, naar det skulde overlades til det private Initiativ, til den enkelte private Forretningsmand. Der er derfor visse ingen Grund til at stille sig uvillig mod og forfølge Aktieselskaber, idet det tværtimod maa siges, at de for et lille, kapitalfattigt Land ere af stor Betydning, og at man tværtimod burde søge at opmuntre til ad denne Vej at muliggøre Foretagender, som ellers vilde ligge over et lille Folks Evne. Men det maa da siges, at det, som der i hvert Tilfælde ogsaa kunde være Tale om at beskaffe, det er den Indtægt, som Aktieselskaber have af deres Virksomheder, men man gaar ud herover. For adskillige Aktieselskaber, navnlig f. Eks. for Forsikringselskaber, er det jo nødvendigt at have en Garantikapital, altsaa en Beholdning af Obligationer, hvis Renter derefter gaa ind i det Udbytte, som betales til Aktionærerne, men som i Virkeligheden kun er saa at sige en Refusion af disse Renter til de virkelige Indehavere af denne Kapital. Nu vil man ikke under nogen som helst anden Form beskaffe Besiddelsen af Obligationer, men naar det er et Aktieselskab, der ejer Obligationerne, tager man en Skat ogsaa af Obligationernes Rente, og dette bliver saa meget mere paafaldende, som man kun gør en Undtagelse herfra, og det er til Gunst for udenlandske Selskaber. Med andre Ord Forslaget gaar ud paa at stille udenlandske Aktieselskaber gunstigere i det danske Land overfor Staten end danske Aktieselskaber. Det forekommer mig dog at være højt mærkeligt. Der er virkelig ikke Tale om, at man noget andetsteds skulde gaa en lignende Vej og begunstige danske Aktieselskabers Stilling i Udlandet — tværtimod. Den højtærede Finansminister udtalte sig forleden Dag med stor Styrke i Anledning af det af ham fremsatte Forslag om Mel-tolden om, hvor urimeligt det var, at man ikke ad Lovgivningsvejen vilde værge de

danke Møllere mod at blive stillet ugunstigere paa det danske Marked end de fremmede paa Grund af deres Lovgivning, som skaffer dem en særlig Begunstigelse gennem en Udførselspræmie. Men det forekommer mig, at dette gaar endnu langt, langt videre, idet man tillægger udenlandske Aktieselskaber en positiv Begunstigelse ved en dansk Lov i Danmark, som man nægter de danske Aktieselskaber. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Flertallets Forslag paa dette Punkt er saa forkasteligt, kan jeg gerne sige, saa absolut uretfærdigt, at jeg for mit Bedkommende, hvis det skulde blive vedtaget, ser mig nødsaget til at stemme imod hele Loven og i saa Fald vil opfordre alle Modstandere af legal Uretfærdighed til at gøre det samme.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag gaar jo ud paa at bevare den nu bestaaende Form for den personlige Kommuneskat i dens Grundtræk; det er den personlige Kommuneskat, Indkomstsatten i Kjøbenhavn og Formue- og Lejligheds-skatten i Købstæderne og paa Landet. Det, man har villet i Lovforslaget, er dels at søge at ændre den bestaaende Skattelovgivning paa enkelte Punkter, hvor den havde sine Mangler, og dernæst har man foretaget en Udvidelse af de afgiftspligtiges Kreds. Efter den bestaaende Lovgivning paahviler den personlige Kommuneskat Kommuniens Beboere, det vil sige de fysiske Personer, der have fast Ophold i Kommunen og saaledes tage Del i Kommunens Goder og medvirke til dens Udgifter. Der bestaar saaledes et faktisk Forhold mellem Kommunen og den afgiftspligtige: Afgiften er en Ydelse fra den afgiftspligtige som Bederlag for en Ydelse, Kommunen har givet. Nu har man udvidet Kredsen af de afgiftspligtige saaledes, at man har ment at kunne inddrage Aktieselskaber, Selskaber med begrænset Ansvar og juridiske Personer under Kredsen, naar de i Kommunen udøve en Erhvervsvirksomhed af en vis Betskaffenhed. Man mener da, at denne Erhvervsvirksomhed i det væsentlige vil træde i Stedet for det faste Ophold, som disse Institutioner jo ikke kunne siges at have i Kommunen, idet Institutionen gennem Erhvervsvirksomheden deltager i Kommunens Goder og medvirker i ikke ringe Grad til dens Udgifter. Det er en lignende Betragtning, der ligger til Grund for den mellemkommunale Betskaffenhed. Ogsaa her har man Udgang fra Erhvervs-kommunen til at faa Del i Afgiftsbidraget, men dette er gennemført saaledes, at den mellemkommunale Betskaffenhed udelukkende bliver et